

Муракамі Харукі

Біографія

Питання про те, як він став письменником, завжди ставить Харукі Муракамі в глухий кут. Іноді він відповідає, що це сталося випадково. Іноді каже, що став писати, бо був сильно захоплений музикою. Звучить парадоксально, але вплив музики на стиль Муракамі дійсно велике. Його проза має такий же рваний, синкопований ритм, як у джазу. Це дозволяє письменникові імпровізувати не гірше прославленого джазмена Чарлі Паркера.

Ранні роки

Харукі Муракамі з'явився на світ в Кіото 12 січня 1949 року. Всі чоловіки в сім'ї по батьківській лінії займалися буддистським просвітництвом, його батько викладав у школі класичну філологію.

Незабаром після народження сина сім'я переїхала в портове містечко Кобе, де й минуло дитинство письменника. У 1968 році Харукі вступив у престижний Університет Васеда на відділення театральних мистецтв. Незважаючи на те, що він практично не цікавився навчанням, йому вдалося успішно отримати ступінь з сучасної драматургії. Під час навчання його запам'ятали, як учасника антивоєнного руху і супротивника В'єтнамської війни.

У студентські роки Муракамі серйозно захопився джазом. У 1974 році він відкрив у Токіо джаз-бар 'Пітер Кет', яким успішно керував майже 10 років. За час ведення бізнесу Харукі ніколи не замислювався про те, щоб стати письменником. Він одружився на своїй однокласниці Йоко і вів звичайне життя людини середнього класу. Одного разу на бейсбольному матчі Муракамі прийшла ідея написати книгу. Він став залишатися в барі на ніч і писати тексти – на простому папері чорнильною ручкою.

Муракамі вважав, що не наділений письменницьким талантом. Свої думки з цього приводу він чудово виклав у передмові до своєї першої книги "Слухай пісню вітру" (1979). Проте критики вважають інакше. За цю повість Харукі удостоївся премії 'Гундзи синдзин-се'. Дебют молодого письменника сподобався і читачам, які за рік придбали близько 200 тисяч примірників.

"Слухай пісню вітру" – перша частина так званої "Трилогії Пацюка". За нею пішли романи 'Пінбол 1973' (1980) і "Полювання на овець" (1982). До цього часу Муракамі вже продав свій бізнес і повністю зосередився на написанні книг. Критики відзначали, що ранні твори Харукі наповнені надзвичайною легкістю. У них добре простежується особиста манера написання, для якої характерний особливий внутрішній ритм.

Всесвітня популярність

У 1985 році вийшов роман 'Країна Чудес без гальм і Кінець Світу', а потім книжка дитячих казок і кілька збірок оповідань. Заробивши на продажу книг непогані гроші, Муракамі разом з дружиною відправився в подорож по Європі. Він побував в Італії, а потім об'їздив майже всі острови Егейського моря. Дотик до древнім культурам

надихнула письменника на створення одного з найбільш значущих творів у його житті.

Саме в Італії і Греції Муракамі написав роман 'Норвезький ліс' (1987), який приніс йому всесвітню популярність. Твір розповідає про складні людські долі і піднімає питання сексуального життя людини, його смерті. Головний герой згадує свої студентські роки, коли він зустрічався з двома різними дівчатами – емоціональною, живий Мідорі, і красивою, але психологічно нестійкою Наоко. Дія відбувається в 60-ті роки, в часи студентських протестів і шаленої популярності рок-н-ролу.

Після виходу книги Муракамі в черговий раз підкреслив, що вона не є автобіографічною. Він пише від першої особи, тому що так йому легше розповідати історії. Що стосується філософії роману, то він, як і багато творів автора, пронизані темою смерті. Це пов'язують з менталітетом японців, для яких смерть є звичною та повсякденною.

'Норвезький ліс' розійшовся двохмільйонним тиражем, перетворивши Муракамі в самого читаного автора сучасності. Особливо велику популярність він придбав в Європі і США, де став культовим. Серед головних причин такої популярності критики називають своєрідний стиль автора, пронизливість його прози і незвичайний погляд на життя, не властивий європейцям.

У 1991 році Муракамі переїхав у США, де став викладати в Принстонському Університеті. На Заході він вперше подивився на свою батьківщину очима європейця. За словами автора, йому зненацька захотілося писати про японців і Японії. У 1993 році Муракамі переїхав в місто Санта-Ана, де читав лекції з світової літератури. У той же час він продовжував подорожувати: за кілька років відвідав Китай, Монголію, Росію.

За час перебування в США Муракамі створив кілька творів, найвідомішим з яких став роман 'Хроніки Заводного Птаха' (1995). Ця робота вважається найбільш складною у творчості письменника. У 2001 році він повернувся в Японію, де оселився на березі моря в невеликому місті Оисо. Харукі досі живе там зі своєю дружиною.

Крім письменницької діяльності Муракамі займається перекладами класичної літератури. Він перевів на японський кілька творів Трумана Капоте, Джерома Д. Селінджера, Френсіса Скотта Фіцджеральда, Джона Ірвінга, а також казки Урсули ле Гуїн і інші книги.

Муракамі широко відомий як шанувальник і поціновувач джазу. У його колекції налічується 40 тисяч платівок. Також він захоплюється бейсболом і тріатлоном, а кілька років тому зайнявся марафонським бігом.

У 2008 році Муракамі заявив, що працює над гігантським романом, який поглине весь хаос світу. Перша частина цього масштабного твору під назвою '1Q84' вийшла в 2009 році. Стартовий тираж книги розкупили ще до кінця дня. Це говорить про те, що популярність письменника не падає. Його все так само, як і 20 років тому, вважають неперевершеним майстром слова. Більше того, критики відзначають, що твори Муракамі стали більш глибокими. Єдине, що не змінилося – дивовижна ритмічність прози, що нагадує джазові композиції кращих музикантів світу.